

1. ΠΟΛΕΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΣΤΟΧΟ , ΝΙΚΗ ΧΩΡΙΣ ΛΥΣΗ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 27/04/2026 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 27/04/2026

Σελίδα: 14

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Πόλεμος χωρίς στόχο, νίκη χωρίς λύση

Καμία προοπτική τερματισμού δεν διαφαίνεται. Στο μεταξύ, οι ειδήσεις – και μαζί τους η ανησυχία – για τις καταστροφικές οικονομικές επιπτώσεις του πολιτικού αδιεξόδου στα Στενά του Ορμούζ κυριαρχούν στα πρωτοσέλιδα. Οι συνέπειες του πολέμου έχουν πλέον διογκωθεί σε έναν παγκόσμιο κίνδυνο – για τις αγορές ενέργειας, τις αλυσίδες εφοδιασμού και τις οικονομίες μας συνολικά.

Ο Ντόναλντ Τραμπ – υπό την ώθηση του ισραηλινού του συμμάχου – ενεπλάκη σε αυτόν τον πόλεμο χωρίς σαφή στρατηγική πύξίδα. Η αλληλοουχία τελεσιγράφων, απειλών και βραχυπρόθεσμα παρατεινόμενων εκκευριών παραπέμπει λιγότερο σε ένα συνεκτικό σχέδιο και περισσότερο σε αυτοσχεδιαστική διαχείριση κρίσεων. Αυτό που προοριζόταν ως επίδειξη ισχύος αποδεικνύεται μια

διαδοχή τακτικών διορθώσεων. Κάθε νέα αναβολή, κάθε ρητορική κλιμάκωση χωρίς συνέπειες υπονομεύει την αξιοπιστία του προέδρου. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια υπερδύναμη που αντιδρά περισσότερο απ' ό,τι ενεργεί – και που κάνει με ταχύτατο ρυθμό την αξιοπιστία της σε παγκόσμιο επίπεδο.

Από την άλλη πλευρά βρίσκεται ένα καθεστώς υπό ασφυκτική πίεση. Και ακριβώς γι' αυτό ποντάρει στον χρόνο. Το ποιος έχει τον τελευταίο λόγο στην Τεχεράνη παραμένει άγνωστο. Ωστόσο, φαίνεται ότι εκεί έχει γίνει αντιληπτό πως η ίδια η αντοχή του

καθεστώτος έχει μετατραπεί στο καθοριστικό του όπλο. Στρατιωτικά, τα μέσα των μουλάδων είναι περιορισμένα. Πολιτικά, όμως, διατηρούν περιθώριο ελιγμών, όσο ο αντίπαλος αποφεύγει την κλιμάκωση: η αποχή από την ανάπτυξη αμερικανικών χερσαίων δυνάμεων δεν αποτελεί μια τακτική λεπτομέρεια, αλλά έναν κεντρικό παράγοντα αυτής της σύγκρουσης. Οι αεροπορικές επιδρομές μπορούν να πλήξουν υποδομές και να καταστρέψουν στρατιωτικές δυνατότητες. Μια αλλαγή καθεστώτος στην Τεχεράνη δεν μπορεί να επιβληθεί με αυτόν τον τρόπο.

Επιπλέον, υπάρχει ένα ασύμμετρο πλεονέκτημα: η στρατηγική θέση σε μία από τις σημαντικότερες εμπορικές αρτηρίες του κόσμου προσφέρει στην Τεχεράνη ένα μέσο πίεσης που υπερβαίνει κατά πολύ τη στρατιωτική της ισχύ. Αρκεί και μόνο η απειλή παρεμπόδισης της ναυσιπλοΐας στα Στενά του Ορμούζ για να κλονίσει τις παγκόσμιες αγορές και να εκτοξεύσει τις τιμές του πετρελαίου και του φυσικού αερίου. Ενώ ο Ντόναλντ Τραμπ καλείται να σταθμίσει τους οικονομικούς κινδύνους και το συνακόλουθο εσωτερικό πολιτικό κόστος, η ιρανική ηγεσία δρα ανεξάρτητα από δημόσια λογοδοσία. Μπορεί να παρατείνει τη σύγκρουση χωρίς να φοβάται άμεσες εσωτερικές πολιτικές συνέπειες.

Έτσι διαμορφώνεται μια παράδοξη συγκυρία: η στρατιωτικά υπέρτερη δύναμη είναι πολιτικά περιορισμένη, ενώ η δομικά ασθενέστερη πλευρά επιδεικνύει στρατηγική υπομονή. Η Ουάσινγκτον αναζητεί μια διέξοδο που δεν θα εκληφθεί ως υποχώρηση. Οι εσωτερικοί πολιτικοί περιορισμοί του Ντόναλντ Τραμπ εντείνονται όσο παρατείνεται η σύγκρουση. Στην Τεχεράνη, αντιθέτως, ο υπολογισμός είναι διαφορετικός. Εκεί δεν προέχει η ταχεία επιτυχία, αλλά η ίδια η επιβίωση. Το τίμημα γι' αυτό το επωμίζεται ο ίδιος ο πληθυσμός, ο οποίος έχει προ πολλού αποκλειστεί από κάθε μορφή πολιτικής συμμετοχής.

Στο τέλος, ενδέχεται να αναδειχθεί νικητής ακριβώς εκείνο το καθεστώς που ο Ντόναλντ Τραμπ επιδίωκε αρχικά να εξαλείψει. Όχι επειδή θα έχει επικρατήσει στρατιωτικά, αλλά επειδή αντέχει – και έτσι καθορίζει τους όρους του παιχνιδιού. Ο Ντόναλντ Τραμπ δεν θα ήταν ο Ντόναλντ Τραμπ αν δεν έβρισκε τρόπους να αυτοπαρουσιάζει ως ο μεγάλος θριαμβευτής. Ωστόσο, και η Τεχεράνη κατέχει την τέχνη του πολιτικού θεάτρου: οι μουλάδες έχουν ήδη αρχίσει να αυτοανακηρύσσονται νικητές. Για αυτούς αρκεί η διατήρηση της εξουσίας. Ο καταπονημένος ιρανικός πληθυσμός πληρώνει στο μεταξύ το τίμημα μιας σύγκρουσης, της οποίας την έκβαση ούτε μπορεί να επιηρεάσει ούτε να αποφύγει.

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ
ΡΟΝΑΛΤ
ΜΑΪΝΑΡΝΤΟΥΣ